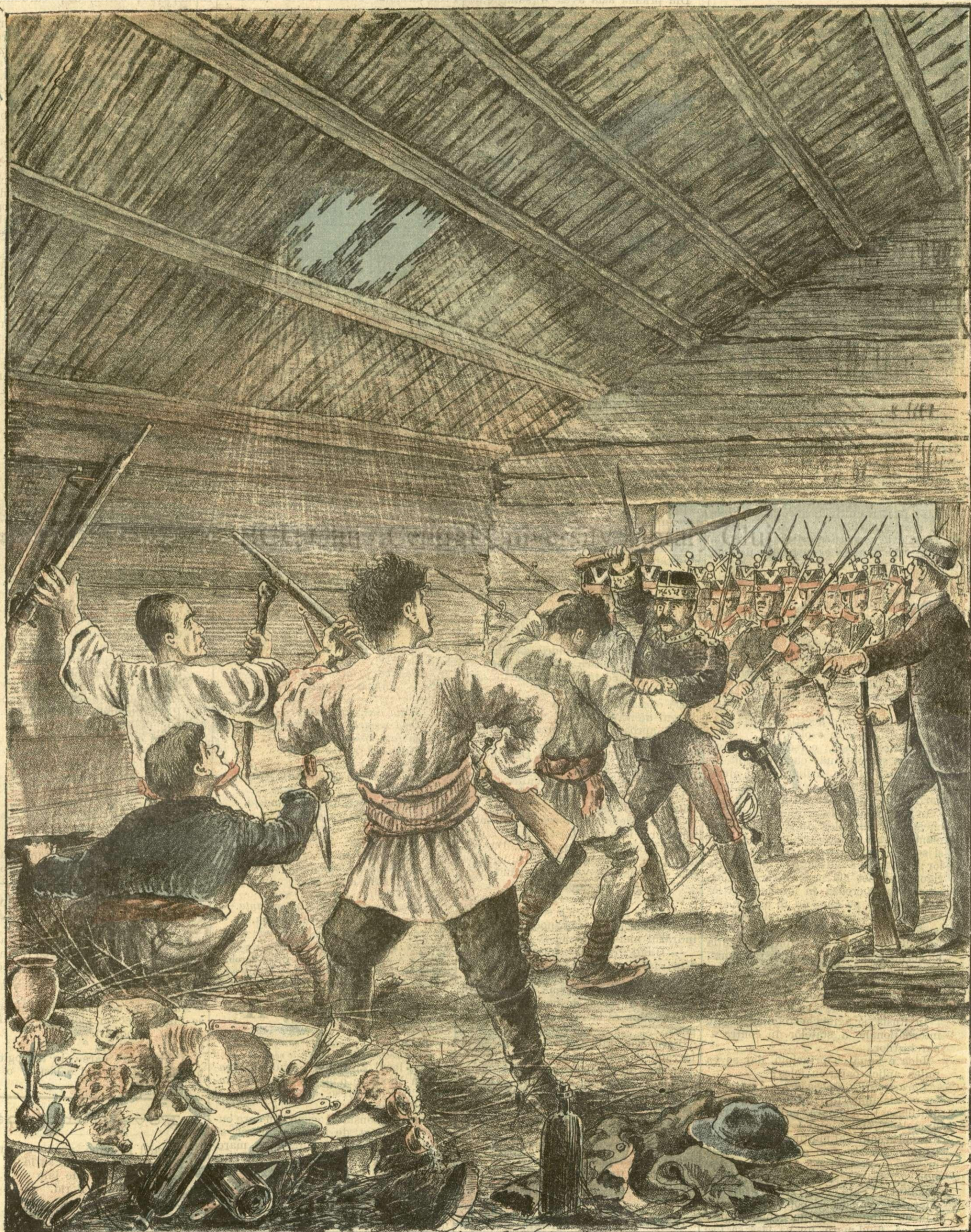

Universul Literar

Prinderea tovarășilor lui Mărunțelu la Craiova. — (Vezi explicația)

Inmormântarea lui Carnot. — (Vezi explicația).

SECRETUL UNUI MORMENT

Roman de Emile Richebourg

PARTEA A TREIA

Fiul

IX

Jocul

«Acum șase luni l'am întâlnit într-o casă unde juca cărți; am convorbit puțin și cu toate că e foarte rezervat și pare foarte pretentios în alegerea relațiilor sale, a venit aci invitat de mine. Societatea i-a plăcut, el a mai venit apoi iar, el singur, și în timpul de față îl avem aci de două sau de trei ori pe săptămână.

— În scurt, zise Forestier, acest fost

173 ofițer al armatei spaniole, acest erou al tuturor scandalurilor, acest chefulitor scăpat, e azi un jucător de cărți și și găsește în joc mijlocul de trai.

«Da, așa e; însă, eu cred că trebuie să mai fi cunoscând niscaif spanioli bogați, așezați în Paris, cărora isbuteste să le scoată bani din când în când.

— Când n'are la joc așa mare noroc cum are astă-seară.

— Are noroc foarte adese-ori.

— Zău!

— Da, câștigă când vrea.

— Apoi atunci nu pierde nici odată?

— Ba da, când nu e chip alt-fel.

— Nu înțeleg.

— Scumpul meu, e de neapărată nevoie să faci din când în când câte un sacrificiu ca să nu degusteze pe ceilalți jucători. Ast-fel, ultima oară când era aci—era alaltă-eri—a câștigat la început apoi a pierdut; și când s'a sculat de la masa de joc lăsase o sută de napoleoni în buzunarele altora.

— Drace!

— Însă în astă-seară n'o să plece d'aci până n'o pune mâna pe trei sau patru mii de franci.

— Acum înțeleg; spaniolul tău scamotoază cărțile.

— St! nu se vorbește de asta aci.

— Da, în adevăr, ia te uită cu ce ușurință cu ce grație mănuște cărțile și cu ce îndemănare le mai bate; trebuie să fie un meșter de frunte în scamatori. Ce liniște măreață! aurul și biletele de bancă se fac moviți înaintea lui și el nici nu clipește.

— Măine, tot cu liniștea asta, o să peardă tot într'o altă casă, sau măcar o parte din ceea ce va câștiga în astă seară. Iată, așa e acum viața acestui om ciudat. Să vezi, o să lase acuzi bazaratul și o să se apuce de stos.

— Pentru ca să peardă?

— Nu, tot o să câștige, asta e ziua lui de câștig; tu să joci mereu de partea lui, tot pe câte un napoleon.

— Lesne ți-e a zice.

— Fă ce ți spun și fii liniștit. Sărmanul meu prieten, și-am făgăduit să te ajut și nu pot să fac asta mai bine de cât punându-te la joc de cărți, sunt sigur că ai să câștigi. În momentul acesta puna mea e tot așa de turtită ca și a ta...

Forestier se uită cu mirare la Gaudon.

— Ei, scumpul meu, zise falsul baron, tu știi foarte bine că sunt zile bune și rele, ast-fel e viața, trebuie să se deprindă omul cu ea.

— Dar în loc să mă puț pe mine să joc pentru ca să câștig, de ce nu joci tu însuși.

— Eu n'am dreptul să câștig aci; sunt oprit, însă joc în altă parte; aci aș fi silit să pierd, ceea ce nu are pentru mine nici o atracție.

A se citi urmarea în «Universul politice va apare mâine dimineață Luni.

